

ה חיים הם תיאטרון, ויש להראות את הצד האופטימי והחיובי שלהם. כך אומרת מעצבת האופנה רליה הרועה, ולכן היא נוהגת לשחק עם הכדים, הצבעים והצורות ומנסה להלביש כל אשה בתפקיד ההולם אותה.

רליה בת ה-29 נולדה והתגוררה במוצא של ירושלים. מאז שהיא זוכרת את עצמה, כילדה בת 5, היא עיצבה ותפרה בגדים לעצמה ולי-בנותיה. בגיל 12 היו הוריה מוכרחים לקנות לה מכונת-תפירה והיא, כבר אז, קנתה כדים יקרים וטובים כמו משי ושיפון ותפרה לעצמה בגדים למסיבות, ימי-הולדת וחתונות מישפחתיות. בגדים משוגעים ומיוחדים.

כשהיתה בכיתה ט' כבר הלכה עם שרשרת-זהב על המצח, מגפיים גבוהים ומיני קצרצר. היום זה מקובל, אבל לפני 15 שנה, וכפרט בירושלים, זה גרם הלא הרבה אנשים.

מה שיש בראש. רליה סיימה את שירותה הצבאי, נישאה, ילדה, התגרשה ולמדה ראיית-חשבון. היא עבדה ארבע שנים, עד שנמאס לה מהמיספרים ואז חזרה לאהבתה הישנה — לתפירה ולסריגה.

היא התחילה לסרוג לחברותיה בגדים מיוחדים וסריגים שונים. ראתה שכולן מתפעלות מהדברים וקוננות בלי חשבון, ואז החליטה לעצב עבור חנויות אופנה ירושלמיות.

כאשר ראתה כי טוב בירושלים, חשבה שכראי שתרד לשפלה, למרכז האופנה, וכך הגיעה רליה, לפני שנה, לתל-אביב והתחילה לעצב עבור בוטיקים בגדים אופנתיים, אך מיס-חריים מדי לטעמה.

עכשיו היא רוצה לעצב רק מה שיש לה בראש, לא להתפשר. היא אוהבת בגדים נועזים, מיוחדים ורק כמה מודלים מכל רגם. אין לה סגנון מוגדר, היא מרגישה. היא נדלקת על בד והוא מוליד את הרגם.

במו ידיה. הכדים שאיתם היא עובדת הם ז'ורז'טיס, כותנה, טריקו וחומרים פלסטיים מבריקים, פוספור, שמהם היא מעצבת בגדים בסגנון החלל והגל החדש, ביגדי שנות האלפיים.

מראה

השכבות

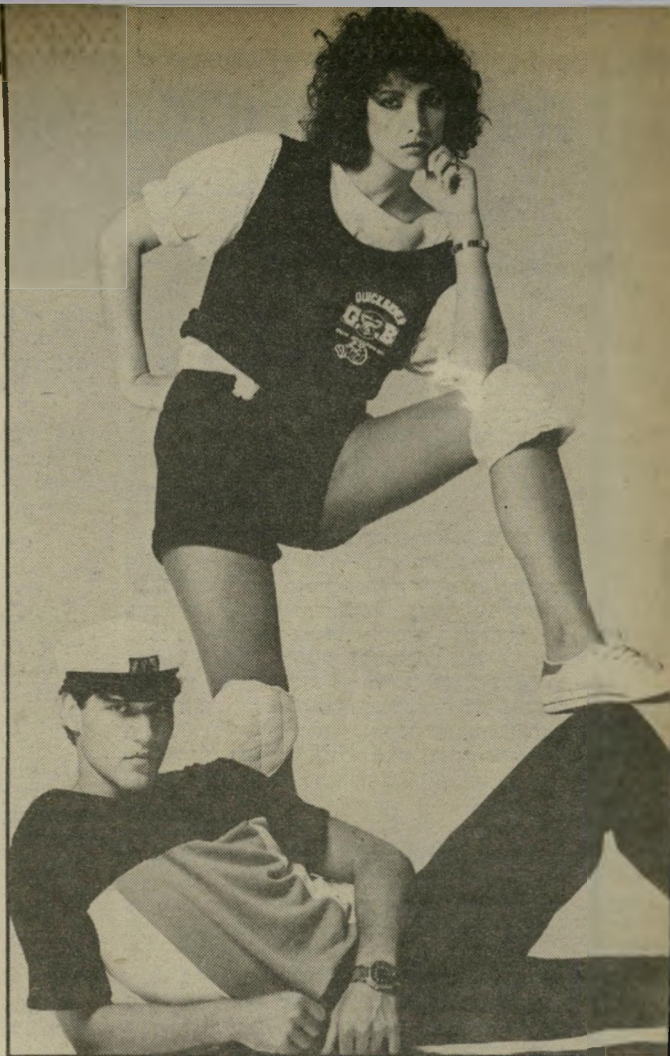
קוראים לזה "אחרי-על-השני" או מראה-השכבות. הכוונה היא לחולצה על חולצה. קצת קשה להבין איך בקיץ ישראלי לוחט, כשרוצים ללבוש כמה שפחות, האופנה היא רווקא שתי חולצות במחיר חולצה אחת.

אבל אופנה היא אופנה ולא מתווכחים עם המעצבים, לאחר מעשה. האפשרויות בנושא זה הן מגוונות כשהרעיון הוא שהחולצה התחתונה היא חולצת טי-שירט מטריקו ועליה תפורר חולצונת נוספת בסגנון גופייה, העשויה, בדרך-כלל, מחומר שונה או מודפס בשילובים שונים.

אם נעמיק ונחשוב, נראה כי לדגם כזה יש גם יתרונות: אפשר ללבוש אותו עד שהוא נמאס או יוצא מן האופנה, ואז לפרוס את התפרים וליצור ממנו שתי חולצות קייציות.

רישת חולצת טריקו לבנה ומעליה גופיית-רשת, בצבע טורקיז, המחוברת אליה. ניתן להשיג גם בצבעים שחור וורוד. דגם של גדעון אוברזון לשש-עשרה פלוס. המיכנס הוא ברמודה לבן מכותנה.

אחד על השני חולצה על חולצה. לשם כך לא מוכרחים לקנות חולצות חדשות. אפשר גם ללבוש ולהתאים את האופנה מתוך מיבחר הבגדים הישנים בארון שבבית.

קרעים רשת ומעליה גופיית-קרעים שחורה מטריקו. התפורר בבד רשת של אופנת ליו. צירוף זה, עם מיכנסיים קצרים, יוצר הופעה צעירה, ספורטיבית ואופנתית. כמי שמוכיחה כאן הדוגמנית.

שימלה לבת 17

יש בחורות, שליוס-הולדתן ה-17, מקבלות מתנה מההורים שעון או נסיעה לחו"ל. דנה סינטיה, תלמידת שביעית ודוגמנית מסלול וצילום מבוקשת, דווקא העדיפה לפנק את עצמה בשימלת-ערב חדשה. לכן היא שמה פעמיה אל מעצבי האופנה החביב עליה, רפי יעקבזון.

ושמה עינה בשימלת-ערב מפוארת (משמאל), העשויה עור ותחרה, כשהמחשוף העשיר עדיין משאיר מקום לרמיון.

מחירה של שימלה סכסית זאת הוא 420 דולר. מה הוא סכום שכזה עבור דוגמנית מבוקשת? תמורה של כמה תצוגות-אופנה או כמה צילומי פרסומת. אבל לאן תלך הקטנה, עם שימלה שכזאת, גם היא לא בריק יודעת.

